

Nevaisingumo kelionė

Asta ir Tomas MACKEVIČIAI susituokė būdami jau per 30 ir labai troško šeimos pagausėjimo, tačiau gandrai neskubėjo – iki susitikimo su pirmąja atžala praėjo dveji metai.

Dar rengdamasi santuokai pora išgirdo apie natūralaus šeimos planavimo (NŠP) būdus bei NaProTechnologiją. Porai patiko, kad NŠP įtraukia abu sutuoktinius, skatina dialogą, ragina suprasti žmonos ir vyro atsakomybę, žinoti, kas vyksta ciklo metu. Tai moralus ir pagal tikėjimą priimtinas šeimos planavimo metodas. Atsidūrusi akistatoje su nevaisingumu, pora atliko visus neintervencinius tradicinius vaisingumo tyrimus. Susirinkusi daugybę tyrimų rodiklių išsklotinių suprato – arba renkasi agresyvesnį tyrimų / intervencijų kelią, arba nurimsta ir visiškai paveda save Dievo valiai.

Sutuoktiniai susirado NaPro mokytojos vizitinę kortelę. Suprato, kad NaPro yra ilgesnis, bet gerokai tinkamesnis kelias. Siekis pastoti jau nebebuvo vienintelis tikslas. Norėjosi pažinti savo vaisingumo ciklą ir individualius jo niuansus. Pradžioje lankė individualias konsultacijas kas kelias savaites, paskui – kas kelis mėnesius. Praėjus lygiai metams, sulaukė teigiamo nėštumo testo!

Tomas: Tai buvo sudėtinga kelionė, kova ir išbandymas. Mūsų sveikatos draudimas Amerikoje dengė net du *in vitro* bandymus, tad pagunda buvo didelė. Pasaulis visuomet bando pasiūlyti greitesnį ir gal net „patikimesnį“ kelią savo tikslams pasiekti. Tik klausimas, ar mūsų ir Dievo tikslai sutampa.

Daug ir ilgai diskutavome, pykomės, verkėme ir dar daugiau diskutavome. Nors naudojomės NaPro, vis tik „nuopelnus“, kad susilaukėme pirmojo vaikelio, priskirčiau Dievui. Jaučiau, kad Dievas jau buvo parengęs mums tą dovaną ir tik laukė, kad ištartume tvirtą *fiat* Jo valiai. Kai tik tai padarėme, stebuklas įvyko. Šios patirtys sunkios, bet kartu ir perkeičiančios, nes pora turi pasirinkti: ar nori būti šeima, auginanti vaiką, ar šeima, einanti Dievo keliu. Juk gali būti, kad Dievo planas yra kitoks mūsų atžvilgiu, tad reikia palikti vietos net ir šiam atvejui, kad ir koks jis būtų sunkus.

Be to, atkreipėme dėmesį į daug svarbių dalykų: sveiką mitybą ir gyvenimo būdą, savo sveikatos stebėjimą ir t. t. Įgyvendinome tuos dalykus savo šeimos kasdienybėje.

Negalima pamiršti ir šv. Gerardo, besilaukiančių motinų globėjo, kurio užtarimo prašėme. Asta vėliau net išvertė jam skirtą noveną į lietuvių kalbą, ją galite rasti internete.

– Auginate dvi dukras. Per kiek laiko pasiruošėte antram nėštumui?

Asta: Kadangi pirmoji dukrytė mums buvo tikras stebuklas, jautėmės apimti didžiulio džiaugsmo ir visiškai atsidavėme tėvystės patirčiai. Kitus nėštumus, kaip ir pirmąjį, palikome Dievo valiai. Visiems galimiems nėštumams pasirengėme dar priimdami Santuokos sakramentą. Ir, kaip dažnai būna, atitraukus dėmesį nuo nevaisingumo, nauja gyvybė pasibeldžia. Be galo apsidžiaugėme antru stebuklu – antrosios dukrytės gimimu.

– Kaip vertintumėte savo nevaisingumo kelionę?

Tomas: Tai vertinga patirtis – mes buvome tarsi priversti apmąstyti savo gyvenimą ir pasirinkti kelią, o kartu ir vedlį, lydintį šiame kelyje. Kartu turėjome priimti sunkų bendrą sprendimą ir ne tik kūniškai, bet ir dvasiškai „tap-

ti vienu kūnu“. Tai leido mums pajusti tikėjimo skonį, kai renkiesi tai, ko negali pačiuo pinėti, bet kuo trokšti tikėti: „Tikiu! Padėk mano netikėjimui!“ (Mk 9, 24).

Asta: Šią patirtį labai branginu ir vertinu kaip Dievo malonės dovaną. Nevaisingumo kelionė buvo geras ir labai reikalingas laikas.

– Kas Jums padėjo einant nevaisingumo keliu?

Tomas: Norėjosi įsigilinti į savo vidų ir ten viską išspręsti, suprasti. Kai reikia pagalbos, Švč. Sakramento adoracija visuomet yra geras ir patikrintas būdas. Juk šventieji gydytojai Kosmas ir Damijonas tiesiog atnešdavo ligonius ant neštuvų ir palikdavo Švč. Sakramento akivaizdoje... Ligoniai ten būdavo, kol pagydavo. Tad ir mes galime lengvai pasinaudoti šiuo gydymu!

Asta: Manau, kad šis kelias būtų buvęs ne toks klampus turint gerą dvasinį vadovą. Tuo metu tokio neturėjau ir tikrai ne kartą klupau. Nauja gyvybė yra šventa dovana, todėl ir kelias jai ruošiantis ir jos tikintis turi būti kuo skaistesnis ir šventesnis. O kiek yra pagundų ir lengvų kelių, kurie tik ir laukia, kad griebtumeisi jų kaip šiaudo.

Tomas: Reikėtų kurti bendras maldos grupeles, kur poros melstųsi vienos už kitas, nes toks dvasinis bendrumas labai vaisingas.

– Labai Jums ačiū už pokalbį!

Kalbino Ingrida VUOSAITYTĖ